

Sygn. akt IV U 424/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Monika Wąsowicz

Protokolant Dorota Chrząstek

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r. w Częstochowie

sprawy K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 3 marca 2016 r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. do wyliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego K. B. przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynoszącego 92,43%

Sygn. akt IV U 424/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 marca 2016 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. przyznał ubezpieczonemu K. B. prawo do emerytury od dnia 3 sierpnia 2015 roku. Do wyliczenia emerytury Zakład przyjął kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne

w wysokości 77.268,95 złotych oraz kapitału początkowego w wysokości 411.923,96 złotych z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Następnie suma tych kwot podzielona została przez średnie dalsze trwanie życia, tj. przez 261,40 miesięcy, co dało kwotę 1.871,43 złotych. Równocześnie wskazano, iż za okresy:

- od 9 stycznia 1974 roku do 22 października 1975 roku, z powodu braku kart wynagrodzeń oraz
- od 10 lutego 1987 roku do 31 lipca 1996 roku, z uwagi na fakt, że przedłożone karty są nieczytelne

przyjęto wynagrodzenie minimalne.

W odwołaniu wniesionym do Sądu ubezpieczony K. B. zakwestionował powyższą decyzję wnosząc o przeliczenie jego świadczenia przy uwzględnieniu za okres od 10 lutego 1987 roku do 31 lipca 1996 roku jego rzeczywistych wynagrodzeń.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

K. B. urodził się (...). Od dnia 17 grudnia 2013 roku ubezpieczony uprawniony jest do pobierania świadczenia przedemerytalnego.

Decyzją z dnia 7 września 2012 roku organ rentowy ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych z okresu od 1 stycznia 1978 roku do 31 grudnia 1987 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 73,35%.

Następnie decyzją z dnia 1 marca 2016 roku organ rentowy skorygował wskaźnik wysokości podstawy przyjmując go w wysokości 79,55%. Do jego wyliczenia Zakład przyjął wynagrodzenia z 10 lat kalendarzowych z okresu 1977-1986.

W dniu 28 lipca 2015 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury, co załatwione zostało odmownie decyzją z dnia 30 września 2015 roku. K. B. nie zgodził się z powyższą decyzją i zaskarżył ją do Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w C., który wyrokiem z dnia 13 stycznia 2016 roku w sprawie sygn. akt IV U 1599/15 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawa do emerytury od dnia 3 sierpnia 2015 roku.

W wykonaniu powyższego wyroku wydana została zaskarżona decyzja.

W Hucie (...) w D. ubezpieczony zatrudniony był w okresie od 10 lutego 1987 roku do 31 lipca 196 roku na stanowisku maszynisty maszyn – krajacza szkła.

(vide: akta rentowe, akta osobowo – płacowe ubezpieczonego z Huty (...) w D., wyjaśnienia ubezpieczonego słuchanego w charakterze strony k. 16v.)

W opinii z dnia 22 września 2016 roku biegła sądowa specjalista z zakresu księgowości ustaliła najkorzystniejszy wskaźnik wysokości kapitału początkowego, przy uwzględnieniu wynagrodzeń ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w Hucie (...) w D., w wysokości 92,43%.

(vide: opinia biegłej księgowej k. 29-68)

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z 2016 roku Dz. U., poz. 887 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

W myśl art. 24a ust. 3 ustawy emeryturę oblicza się zgodnie z art. 26, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

Zgodnie zaś z art. 26 ust. 1 ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony

w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

Z kolei art. 173 ust.1 ustawy stanowi, iż dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (ust.3). Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego (ust.6).

Artykuł 174 ust.1 powołanej wyżej ustawy stanowi, iż kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z tym że podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 roku (ust.3).

W myśl art. 116 ust. 5 ustawy do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury określała rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe (Dz. U. z 2011 roku Nr 237, poz. 1412). Zgodnie § 21ust. 1 środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

W niniejszej sprawie organ rentowy decyzją z dnia 3 marca 2016 roku ustalił ubezpieczonemu emeryturę. Wysokość świadczenia ustalona została zgodnie z art. 26 ustawy, tj. przy uwzględnieniu wartości składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji oraz kapitału początkowego. Następnie suma tych kwot podzielona została przez średnie dalsze trwanie życia. Do obliczenia zaś podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia z 10 lat kalendarzowych z okresu 1977-1986, przy czym za okres od 10 lutego 1987 roku do 31 lipca 1996 roku przyjęto wynagrodzenia minimalne.

Ubezpieczony nie zgodził się z powyższą decyzją wnosząc o przeliczenie jego świadczenia przy uwzględnieniu, za sporne okresy, rzeczywistych wynagrodzeń obliczonych w oparciu o jego angaże z okresu zatrudnienia w Hucie (...) w D..

Sąd celem ustalenia rzeczywistych zarobków odwołującego z Huty dopuścił dowód z opinii biegłej sądowej z zakresu rachunkowości, która w oparciu o akta osobowo – płacowe, w tym kartoteki zarobkowe ustaliła ubezpieczonemu wysokość spornych wynagrodzeń w wysokości:

- **313.079 złotych** w okresie od 10 lutego 1987 roku do 31 grudnia 1987 roku;
- **655.638 złotych** w okresie od 1 stycznia 1988 roku do 31 grudnia 1988 roku;
- **3.094.709 złotych** w okresie od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1989 roku;
- **9.629.459 złotych** w okresie od 1 stycznia 1990 roku do 31 grudnia 1990 roku;
- **19.204.363 złotych** w okresie od 1 stycznia 1991 roku do 31 grudnia 1991 roku;
- **32,235.974 złotych** w okresie od 1 stycznia 1992 roku do 31 grudnia 1992 roku;

- **38.275.700 złotych** w okresie od 1 stycznia 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku;
- **42.329.200 złotych** w okresie od 1 stycznia 1994 roku do 31 grudnia 1994 roku;
- **6.710,77 złotych** w okresie od 1 stycznia 1995 roku do 31 grudnia 1995 roku oraz
- **4.650,92 złotych** w okresie od 1 stycznia 1996 roku do 31 lipca 1996 roku.

Do wyliczenia tych wynagrodzeń biegła przyjęła składki wynikające wprost z załączonych kartotek zarobkowych, od których istniał obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne, a mianowicie wynagrodzenie dniówkowe i akordowe, premię, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, wynagrodzenie za pracę wykonywaną w porze nocnej oznaczonej w kartotece jako „nocne”, wynagrodzenie za uciążliwe warunki pracy, wynagrodzenie za urlop oraz deputat węglowy, a od sierpnia 1989 roku dodatkowo także dodatek brygadzistowski. Ponadto do wynagrodzenia za lata 1994-1996 biegła doliczyła także kwoty wypłaconego zasiłku chorobowego w wysokości wynikającej z kart zasiłkowych.

Uwzględnienie powyższych wynagrodzeń do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego spowodowało jego wzrost z 79,55% do 92,43%. Do wyliczenia tego wskaźnika biegła przyjęła wynagrodzenia z 10 kolejnych lat kalendarzowych z okresu 1984-1993.

Zdaniem Sądu powyższe wyliczenie jest prawidłowe i nie budzi żadnych zastrzeżeń.

Organ rentowy nie zgłosił żadnych zarzutów do powyższego wyliczenia pozostawiając rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. do wyliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynoszącego 92,43%